

› Vijftientig jaar lang woonden ze in hun vorige huis, in de enige winkelstraat die Bloemendaal rijk is. Een grote vrijstaande villa met krakende houten vloeren vol kieren en hoge ornamentenplafonds. Maar nadat de kinderen uit huis waren gegaan, vonden Lizzy en Frans van Haastert het tijd voor een nieuwe plek. Nou ja, nieuw. Een ding wisten ze zeker: ze wilden in diezelfde winkelstraat blijven wonen. Lizzy: 'Ik vind het fijn dat alles beloopbaar is, met de winkels dicht bij elkaar. Wat ik per se niet wilde, was ons vorige huis in het klein. Ik wilde iets van nu.' Drie jaar geleden hoorden ze dat er in het voormalige postkantoor aan het einde van de straat appartementen zouden komen. Beneden kwam een winkel, op de eerste verdieping twee woonruimtes, waaronder eentje waar Lizzy en Frans hun oog op lieten vallen, 190 m² groot. 'Voor we besloten te kopen, wilden we zeker zijn van de plafondhoogte. Gelukkig bleek die 3,20 meter. Een noodzaak, omdat het pand heel lang is.'

EIGEN BEHEER

Het koppel moest tot dit jaar wachten voor ze het appartement konden betrekken. Alleen de oude gevel van het postkantoor is blijven staan, daarachter is een geheel nieuw blok gebouwd. Lizzy: 'Ik kreeg de tekeningen te zien, maar ik wilde het anders. We gaan nog een keer van nul af aan beginnen, maar dan moet het ook perfect, zeiden we tegen elkaar. We riepen de hulp in van interieurontwerper Monique Stevens, die ook mooie oplossingen voor ons vorige huis had bedacht, en bouwbegeleider Tjebbo van Dijk. Ik merkte namelijk dat de bouwers over onze ideeën snel zeiden dat iets niet kon, terwijl Tjebbo met zijn technische vakkennis goed kon uitleggen waarom het wel zou lukken.' Vlak voor de verbouwing begon, ging Lizzy langs bij Moniques huis, de sfeer proeven. Diezelfde sfeer – open, licht, lucht – is overal terug te vinden in haar eigen appartement; van de betonvloeren en de vele kasten tot de prachtige lichte kleur op de muren, een teer groengrijs dat alles naar elkaar toetrekt en mooier maakt. 'Daar ben ik heel blij mee. Die kleur verandert met het licht mee,' aldus Lizzy. 'Nieuwbouw is totaal anders dan de renovatie van een oud huis,' zegt Monique, die niet alleen oude panden herinricht, maar ook nieuwbouwprojecten begeleidt. 'Bij nieuwbouw moet alles van

tevorens worden beslist: hoe is de indeling, waar komen lampen, stopcontacten, hoe gaat de badkamer eruit zien, hoe wordt de vloer afgewerkt?' Lizzy: 'Ik wilde genoeg stopcontacten op logische plekken. Ons vorige huis uit 1905 was meer 'huize verlengsnoer'. Daar moesten we ook behoorlijk stoken. Op een dag had Frans bedacht dat het een slimme oplossing zou zijn om onder het kleed elektrische vloerverwarming te leggen. Tot we dachten: wat ruikt hier zo verbrand?! Daarom hebben we in dit huis over het hele woonoppervlak een dikke betonvloer van tien centimeter met vloerverwarming. Heerlijk. De vloer is niet alleen mooi om te zien, maar voelt ook verbazingwekkend zacht, zeker als hij warm is.'

ONZICHTBARE KASTEN

Een ander kenmerk van Moniques interieurontwerpen is de grote hoeveelheid opbergruimte. Hier zijn de maatwerkkasten fraai ingebouwd in de muren. Een aantal kreeg dezelfde kleur als de wanden waardoor ze nauwelijks opvallen. Het geheel oogt zo naadloos dat Lizzy en Frans regelmatig de vraag krijgen waar ze hun spullen laten. Lizzy: 'Ik ben heel blij met ons huis. Alle aparte elementen waren mooi, dat zag ik wel. Maar dat het allemaal klopt, dat het een geheel is, hebben we aan Monique te danken. Klein voorbeeld is de kraan in de keuken. Op haar aanraden kocht ik een matzwarte Quooker, die prachtig wegvalt tegen de achtergrond. Alles in huis is maatwerk. De grote kast achter de eettafel, de glazen wand.' Monique: 'Omdat er veel glas, beton, en hoge plafonds zijn, moet je zorgen voor een goede akoestiek omdat je anders de tent uitgalmt. In het plafond zit minerale wol, dat een dempende werking heeft. Een goede akoestiek geeft veel rust. Dat is verborgen luxe.' Lizzy: 'Op de bouwtekening was de woonkamer oorspronkelijk verdeeld in twee kamers met een deur ertussen. Zelf was ik er nooit opgekomen om een aparte 'glazen' kamer met taatsdeuren te maken. Die ruimte fungeert als studeerkamer die met gordijnen afgesloten kan worden tot logeerkamer. De vitrinekast dient tegelijk als roomdivider. Ik vind het prachtig om mijn verzameling glas terug te zien in die wand, zo midden in de kamer. Waarschijnlijk had ikzelf een grote vitrinekast tegen de muur gezet. We wonen hier nu een jaar, maar het voelde vanaf dag één al als ons thuis.'

moniquestevens.nl

Interieurontwerper Monique Stevens. **LINKS** Ook hond Rover geniet van de vloerverwarming. Lizzy: 'We hebben geen meubels uit het oude huis meegenomen, maar natuurlijk wel onze verzamelingen, die een een plaats kregen in het wandmeubel.' Er is over nagedacht: bovenin staat – op een lange ononderbroken plank - de treinverzameling van Frans. Eettafelbank van Gubi, stoelen Mills van Minotti, vazen in vakkenkast van Loods 5 Design.